

Claude Mauriac znovu rozdal karty v oblasti fikce a přednesuⁱ. Nově vytyčil hranice mezi současnýmⁱⁱ polem působnosti rétoriky a poetiky. S náročnými požadavky a-literatury stvořil blíže neurčený námět, od kterého se odvíjí doposud nezvyklé psaní deníku. Toto téma je také základem pro vnitřní neviditelný dialog, který zůstává neobjasněný. Stejný popud, vedoucí autora ke psaní v díle *Nehybný čas (Le Temps immobile)*, je znát i v jeho žurnalistické tvorbě.

Oslavovat stoleté výročí ostatně vyžaduje, abychom si uvědomili, jaké máme před sebou dědictvíⁱⁱⁱ a abychom přišli na to, jak ho předat dál. Však příbuznost Françoise a Clauda Mauriaca vytváří za těchto konkrétních okolností, díky přerušovanosti a spojitosti času^{iv}, komplikovaný vztah. To si zasluhuje naši pozornost. Jestli se Claude Mauriac vepíše^v do nestálosti svých současníků Nových romanopisců, a zda se jeho dílo bude^{vi} číst ve světle jejich odmítnutí a požadavků, nevíme. ^{vii}Víme však, že ctižádost ducha^{viii}, která ho budí vpřed, se už bezpochyby zasloužila o přítomnost ojedinělé stopy, která se na budoucím^{ix} generaci nebo generacích, jasně podepíše.

Je tedy nutné situovat Clauda Mauriaca do naší doby a času, a zároveň uvítat příkladnost jeho konání, ať už bude žánr, ve kterém se bude konference nést, jakýkoliv^x. Věříme, že konference bude ráda svědkem „vnitřního dialogu“ mezi Claudem Mauriacem a několika současnými autory románů.^{xi}

Jana Vojtová

ⁱ Lépe dikce/ sdělení/poselství

ⁱⁱ Soudobým=tehdejším a lepší by byl pl.

ⁱⁱⁱ čárka

^{iv} Ne, zde jde o souvislosti a nesouvislosti/ návaznosti a nenávaznosti v díle otce a syna

^v Nelze bud. čas, je to nepravá věta podmínková, tedy Patří-li do proudu...

^{vi} Lze číst

^{vii} ...požadavků, víme, že

^{viii} Duchovní ambice/snahy/ usilování o oduševnělost...

^{ix} Význam dobře, ale poskládat správně syntax

^x Správně „žánr jakýkoli“, ale konference se zaměřuje na to „situování a uvítání=ocenění“ – opravte si syntax

^{xi} Příp. romanopisci, jinak hezky řečeno

Větší posun významu pozn. Iv, v, viii, x. Tvrzení s pozn. Vii by bylo dost matoucí, ale celkově ještě E